

... ÉS AKIK AZ NDK-BAN ...

Féléves részképzésen a híres Humboldt Egyetemen voltam.

Szeptember 1-én utaztunk ki. Ugy tudtuk, várnak ránk a berlini állomáson - ami rendkívül áldásos is lett volna, mert szegedi egyetemünk egyetlen utmutató szó nélkül kötötte talpunkra a lapulevelet. Azt sem tudtuk, hol fogjuk lehajtani árva fejünket. Sajnos, a híres német precizitásból nem kaptunk ize-litőt sem. Azonban talpraesett magyarok voltunk és kerek három óras keresgélés, utazgatás és telefonálgatás után rábukkantunk a városközponttól 40 km-re levő leendő otthonunkra. "Csak" fél órát kellett naponta vonatoznunk az egyetemig. A kolesz hideg, sötét és dohos volt. Hosszas tiltakozásunk eredményeképpen október 20-án átszállítottak bennünket a "city"-be, egy modern 21 emeletes kollégiumba. Itt igazi összkomfort volt! A 16. emeletről gyönyörű kilátás nyílt a városra.

Az egyetemre csak szemináriumokra jártunk be. Igazán kiváló beszédgyakorlataink voltak - minden nap két óra. Ebből valóban sokat lehetett profitálni. Egy-egy szemináriumi csoportban tizen, tizenötön voltunk, franciák és magyarok együtt. Tanáraink és a franciák vig kedélye élvezetessé tette az órákat.

A könyvtárak bőséges anyagot nyújtottak szakdolgozataink összeállításához. Az egyetlen nehézséget az okozta, hogy a nyugat-német irodalomhoz külön pecsétes engedélyt kellett szereznünk az egyetemtől. De az egyetem külföldiekkel foglalkozó hivatala sok kedvezményben részesített bennünket.

Ami a részképzés anyagi oldalát illeti, nincs okunk panaszra. 280 márka ösztöndíjat kaptunk havonta, ebből 15márkát fizettünk a kollégiumért, 13-t a menzajegyért. És közben megtanultuk megbecsülni "szeretett" szegedi menzánkat!

Szabadidőnkben kiismertük Berlint, mint a tenyerünket. Hat év alatt építették fel a világvárosi szinten álló szép és mo-

den városcentrumot. Az üzletek jól vannak ellátva, szép és olcsó cikkeket lehet kapni.

Jól éreztük magunkat az NDK-ban. Sokszor összejöttünk más országok diákjaival, kint tanuló magyarokkal is. Az egyetem kirándulásokat szervezett számunkra Rostockba, Warnemündébe, Drezdába. /Persze az autóstoppot sem vetettük meg az NDK más területeinek megismerése céljából!/
Soha nem fogjuk elfelejteni a sok-sok élményt, és - reméljük - a "felszedett" ismereteket sem.

Jávorcsik Márta

